

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

הדלקת הנר; 28:25
יציאת השבת; 18:55

עלון מס' 288
א' מרחשוון ה'תשע"ד

נה

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"קץ כל בשר בא לפני"

אומר הקב"ה לנו 'קץ כל בשר' - יום המיתה בא אלי לבכות. הוא טוען שלא זוכרים אותו... לשאלת הקב"ה מנין אתה יודע ששכחו אותך? ענה: 'כי מלאה הארץ חמס'. ייתכן שאם היו זוכרים את יום המיתה עדין חומסים! (הכלי יקר)

תמונה נוספת מראה את הנשיא בבית החולים ותמונה אחרונה באלבום היא של קברו... הביט ר' שלום שבדרון זצ"ל ואמר: 'זכיר לו יום המיתה' - אדם צריך לזכור שברגע אחד הוא יכול להיות מלך העולם וברגע שני לגמרי מת. אם אדם מרגיש שהוא חלילה עומד למות מחר בבוקר כיצד היה נראית תפילת ערבית שלו... האם ככל שאר תפילות ערבית שהתפלל...? הוא חושב שמאחר והוא לא מתכוון למות בזמן הקרוב יש לו עוד הרבה תפילות להתפלל, ואם כן מה 'בוער' בתפילה זו דווקא... לפיכך, כל מעשה ההבל שעושה האדם נובעים מכך שהוא אינו זוכר את יום המיתה שלו...

ר' שלום שבדרון זצ"ל מתאר: כאשר הגיע לאמריקה להתארח בבית אחד העשירים, היה מונח שם ספר תמונות מחייו של הנשיא הפופולארי קנדי. נשיא זה לא האריך ימים ובביקורו בעיר דאלאס הוא נרצח... בתמונה הראשונה, נראה הנשיא נכנס לרכבו, מחייך מאוזן לאוזן, מאושר על הכבוד הניתן לו.. בתמונה השניה, נראים ההמונים המוחכים ומריעים לו. בתמונה השלישית, נראה הרכב מתקרב לקהל, הנשיא בפנים עם שומרי הראש ורעייתו.. בשלב הזה ירה בו מישהו מאחד הבניינים.. ובתמונה מבחינים שהוא נופל... בתמונות הבאות נראים אמבולנסים וניידות משטרה... הבהלה נכרת היטב על כולם..

חיינו כמו נר שדועך... עלינו לאסוף מצוות... מתוך 'זמנתוק האור'

"וְהָיָה לָךְ וּלְהֵם לְאֶכְלָה"

פעם נסע הבעש"ט הקדוש עם תלמיד אחד למקום שאין שם מים. לאחר מרחק גדול, התלמיד רצה מאוד לשתות. אמר לרבינו: "אני מאוד צמא..." ענה הבעש"ט: "המאמין אתה שברא הקב"ה את העולם והכין לך מים בשעת צרתך?" התלמיד לא ענה מהר והרהר... לאחר מספר דקות ענה: "אני מאמין בלב שלם". השיבו הרב: "המתן מעט..." המשיכו בדרכם, ולפניהם גוי הנושא שני כדים מים על כתפו... שלמו לו ושתה אותו תלמיד. שאל הבעש"ט את הגוי: "מדוע אתה מסתובב עם מים במדבר?" ענה: "האדון שלי השתגע ושלה אותי למעיין רחוק ואני כבר סוחב את המים האלו מרחק גדול..." אמר הרב לתלמידו: "ראה את השגחת ה', שברא בשבילך שר ישתגע להמציא לך מים. אם נאמין בלב שלם. הכל יגיע עד אלינו..."

אפשר להגיע לשמחה אמיתית, רק לאחר שהאדם מבין בהכרה שהעולם הזה הוא עראי, ומי שחושב שהעולם הזה הוא התכלית ומשקיע את כל חייו בהבלי העולם לעולם לא יהיה מאושר.

"צדיק תמים" בכתיבת סת"ם האות צ' (צד"י) מורכבת מהאותיות יו"ד ונו"ן - כותבים נו"ן כפופה ומרכיבים עליה את היו"ד אמור מעתה, כשאתה רואה יהודי אחד הנושא על גבו הכפוף יהודי אחר, על כורחך שהוא צדיק..

"וַנַּעֲשֵׂה לָנוּ שֵׁם"

שם, כבוד, הטל לחלה המלריפה את דעתם של בני אדם לטוב ולתלאיד.. הרב זלמן סורוצקין זצ"ל

"ומוראכם וזותכם יהיה על כל זזית הארץ" כאשר החיות רואות לנגד עיניהן דמות אדם, מורא יעלה, והן יראות מגשת אליו, אך אשר סרה דמותו - סר גם מורא החיות מפניו. מתוך 'זמנתוק האור'

”צַהַר תַּעֲשֶׂה לַתִּיבָה“

צהר- אבן טובה המאירה להם

נח בכניסתו לתיבה הכניס עמו אבנים טובות ומרגליות. בשעה שהיו כהות היה יודע שהוא יום ובשעה שהיו מבהיקות היה יודע שעכשיו לילה, ובכך ידע מתי להאכיל את החיות. (ירושלמי)

כך דרכו של ממון- אומר ה'חיות יאיר'- אם המרגליות כהות אצלו, שאינו רואה בהם ערך גדול מדי, סימן שעכשיו יום, שהוא רואה, חי נכון..

אך אם הן מבהיקות בעיניו, שהוא מתפעל מהן, סימן שאצלו לילה, שהוא מגשש באפילה..

כך בחינוך ילדים, בית שמראים בו חשיבות מיוחדת והתפעלות מענייני גשמיות, הרי שהילדים מושפעים מכך ואין בהם ערך לתורה הקדושה והמצוות..

לעומת זאת, אם ישנה חשיבות מיוחדת לענייני רוחניות הרי שבבית זה ישכון אור התורה, לדוגמא אם האב מתפעל מלומדי תורה שחיים בצניעות, גם בנו יתפעלו מכך וישאפו להיות גדולי תורה... מתוך 'לבוש יוסף'

התפילה דומה לתיבת נח, אשר היתה למגן ולמקלט מפני מי המבול. כך העצה היעוצה לאדם להינצל משטף מי המבול של העולם הזה- ”בֹּא אֶתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתִּיבָה“ בלשון הקודש 'אותיות' נקראות 'תיבות'.

העצה היא להיכנס לגמרי לתוך האותיות של התפילה - לתוך עבודת התפילה. וככל שאדם ישקיע את עצמו יותר ויותר בעבודת התפילה, כך יזכה להתרומם מעל גלי החיים, ולצלוח בשלום את הפלגת חייו. ”חסד לאברהם“

אדם שאומרים עליו מעט חסרון זה שבה גדול, כי נשמע מזה שבשאר דברים הוא מושלם, ואם אמרו על נח שאם היה בדורו של אברהם לא נחשב לכלום, זה סימן בדורו היה מושלם... והלוואי שיאמרו על כל אחד שהוא מושלם לגבי דורו ונמצא שמגנותו אתה בא לשבח...

”וְלֹא יִכָּרֵת כָּל בְּעֵר“

ביום שישי אחד אשתו של הבית יוסף ביקשה ממנו לצאת ולהביא לה בער לשבת. הבית יוסף כמובן מכבדה יותר מגופו, עזב את הסטנדר והלך לקנות בער לכבוד שבת.

חיפש... אבל שלושת הקצבים שהיו בצפת, אחד היה סגור, לשני נגמר הבער בחנות, ולשלישי התקלקל כל הבער. בלית בררה קנה לה דג.

היה זה דבר פלא שבצפת אין להשיג בער לשבת. בלילה נגלה המלאך לבית יוסף ואמר לו: ”רבי יוסף, דע לך כי אני הוא שגרמתי לך שלא יהיה לך בער לשבת מפני שהפסקת מלמודך כדי לקנות בער. נכון שמצוות עונג שבת חשובה היא מאוד, אך כל אות ואת מהתורה חשובה יותר ולכן אם אתה סוגר את הגמרא אני סוגר את חנויות הבער..

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט”א,
ראש כולל ”פורת יוסף“

מצות ברית-מילה בשבת

כתוב בתורה ”וביום השמיני ימול

בשר ערלתו“ וקיבלו חכמינו שמצווה למול ביום השמיני אף אם חל להיות בשבת שמצות מילה דוחה את השבת. ולפיכך:

א. תינוק שנולד ביום שישי אחר צאת הכוכבים או ביום שבת אפילו זמן קצר קודם השקיעה, מלין אותו בשבת הבאה.

ב. תינוק שנולד ב-ב' בין השמשות', דהיינו לאחר השקיעה קודם צאת הכוכבים, כיוון שזמן זה הוא ספק יום ספק לילה, יש לדחות את המילה ליום ראשון. ולכן, אם נולד ביום שישי או ביום שבת סמוך לשקיעה, צריך לשים לב לרגע הלידה המדויק, שהוא יציאת ראשו של העובר, ולהיוועץ במורי הלכה בדבר קביעת מועד הברית (אין להסתפק בזמן הלידה כפי שנרשם במסמכי בית החולים, כיוון שזמן זה אינו זמן יציאת ראשו של העובר).

ג. דווקא מילה בזמנה דוחה שבת, אבל מילה שלא בזמנה, דהיינו שלא מלו את התינוק ביום השמיני ללידה, אין לעשותה בשבת. ואפילו אם דחו את המילה מחמת חולי או שנולד בבין השמשות.

ד. תינוק שנולד על-ידי ניתוח 'קיסרי' אין מילתו דוחה שבת. אולם אם רק הרחיבו את מקום הלידה על ידי חיתוך כדי שהתינוק יצא או תינוק שנולד על-ידי מלקחיים או ב-'וואקום', מלין אותו בשבת, שנחשב כמו לידה רגילה.

ה. דווקא עצם המילה דוחה שבת, אבל מכשירי המילה אינם דוחים את השבת. ולכן, אסור להביא את התינוק או המוהל או כלי המילה ברכב אף אם אין אפשרות אחרת.

ו. תינוק שנולד בשבת, והאורחים מגיעים ברכב למקום המילה, מן הראוי לעשות כל שאפשר כדי למנוע חילול שבת עקב הברית (כגון שיזמנים לסעודה שתיערך למחרת, ולא יודיעים על זמן הברית עצמה). ומכל מקום, אף אם אין בידו למנעם מלבוא ברכב בשבת, לא ידחה את המילה למחרת.

הגאון מוילנא כותב ביאבן שלמה:

כשאדם מת באים שלשה מלאכים לדון אותו. אחד דן אותו על מעשיו, אחד דן אותו על דבוריו, ואחד דן אותו על רגעיו - הוא סוקר ודן כל רגע ורגע מחייו של אדם. ”לא תרפני עד בלעי רוקי (איוב ז'ט) אפילו הרגע של בליעת הרוק אינו נעלם ממנו והוא שופט ודן את האדם עליו כל רגע כל רגע הוא נצח..

מתוך נתיבי אור

כתב ה"חפץ חיים", אותם אנשים שעוסקים ומרויחים בדרך שקר ומרמה, לא די יפסידו ממון זה כמ"ש "עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבנו", אלה גורמים לעצמם אשר גם מעותיהם הכשרות שיש להם מכבר יכלו, וכמובא במסכת דרך הארץ: "אם נטלת את שאינו שלך את שלך יטלו ממך" ולא נשאר בידו כי אם עוון השקר והמרמה לבד..